

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

P8_TA(2016)0504

**YMP-välineet hintojen epävakauden vähentämiseksi
maatalousmarkkinoilla**

**Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. joulukuuta 2016 YMP-välineistä hintojen
epävakauden vähentämiseksi maatalousmarkkinoilla (2016/2034(INI))**

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 1305/2013, (EU) N:o 1306/2013, (EU) N:o 1307/2013 sekä (EU) N:o 1308/2013, joissa määritellään Euroopan unionin yhteinen maatalouspolitiikka,
 - ottaa huomioon Euroopan parlamentin maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnalle maaliskuussa 2016 laaditun tutkimuksen, joka koskee jäsenvaltioiden kaudeksi 2014–2020 käyttöönottamien riskienhallintavälineiden tilannekartoitusta jäsenvaltioiden ja EU:n tasolla,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan mietinnön sekä budjettivaliokunnan lausunnon (A8-0339/2016),
- A. toteaa, että epävakaas ja hintojen vaihtelu ovat aina olleet luonteenomaisia maatalousmarkkinoille ja että viime vuosina niistä on tullut kysyntään, tarjontaan ja hintoihin liittyvien toisiaan nopeaan tahtiin seuraavien häiriöiden vuoksi maatalouden rakenteellinen ominaispiirre sekä unionin tasolla että maailmanlaajuisesti;
- B. ottaa huomioon, että maatalouden on vastattava maailman väestönkasvun aiheuttamaan suureen haasteeseen samalla kun merkittävä osa maailman väestöstä kärsii aliravitsemuksesta ja maatalousmarkkinoiden tuotannon vaihtelut sekä kysynnän ja tarjonnan epätasapaino jatkavat kasvuaan;
- C. toteaa, että ilmastonmuutos ja maatalouden tuholaiset vaikuttavat kielteisesti maatalouden tuotantomääriin ja että ilmastonmuutoksen näkyvät vaikutukset, kuten kuivuus ja tulvat, lisäävät hintavaihteluja;
- D. ottaa huomioon, että hintojen epävakauteen voivat vaikuttaa ratkaisevasti myös makrotaloudelliset olosuhteet, esimerkiksi sellaiset rakenteelliset tekijät kuin vaihtokurssit, energian ja lannoitteiden hinnat ja korkotasot sekä maatalousmarkkinoilla tapahtuva keinottelu;

- E. toteaa, että EU:n ulkopuolella maatalousmarkkinoiden keskeiset maailmanlaajuiset toimijat ovat ottamassa käyttöön toimintapolitiikkoja, joilla pyritään vähentämään epävakautta, ja että maatalouden G20-ryhmä on myös ryhtynyt käsittelemään kysymystä kestävästä kehityksestä osalta toteuttamalla toimia, joilla torjutaan maatalousperäisten raaka-aineiden hintojen liiallisen epävakauden kielteisiä vaikutuksia elintarviketurvaan;
- F. ottaa huomioon, että maailman kaikilla alueilla on omat tuotantomallinsa ja ne toteuttavat erilaisia ympäristöön ja eläinten hyvinvointiin liittyviä toimenpiteitä, joilla voi olla vakavia vaikutuksia tuotannon kustannushintaan, ja toteaa, että eurooppalaisten viljelijöiden pitäisi pystyä kilpailemaan maailmanmarkkinoilla;
- G. ottaa huomioon, että poliittiset valinnat, kuten kauppasaartojen toimeenpano, voivat lisätä maataloustuotteiden hintojen epävakautta;
- H. toteaa, että Euroopan unionilla ei tällä hetkellä ole todellista turvaverkkoa markkinoiden epävakauden hillitsemiseksi, mikä heikentää merkittävästi viljelijöiden halukkuutta jatkaa toimintaa EU:n alueella;
- I. ottaa huomioon, että viime vuosikymmeninä markkinoiden avautuminen ja talouden globalistumiseen johtaneet valinnat erityisesti WTO-sopimusten tai kahdenvälisen kauppasopimusten vaikutuksesta ovat mahdollistaneet markkinoiden suuremman joustavuuden mutta ne ovat myös osaltaan lisänneet hintojen epävakautta maataloudessa;
- J. ottaa huomioon, että viljelijöiden tuotantokustannukset ja tilojen velka ovat jatkuvasti kasvaneet, ja toteaa, että vuosina 2005–2010 EU:sta hävisi 2,4 miljoonaa maatilaa, minkä seurauksena maaseutualueilla menetettiin huomattava määrä työpaikkoja;
- K. ottaa huomioon, että maatalousmarkkinat, joilla tarjonta ja kysyntä kohtaavat, ovat luonteeltaan epävakaita, taloudellisten toimijoiden läsnäololla on taipumusta lisätä tätä epävakautta ja elintarvikkeiden maailmanlaajuinen kysyntä joustaa huonosti maataloustuotteiden tarjonnan mukaan, ja toteaa, että tämä lisää todellisen tai oletetun epävakauden vaikutusta markkinatoimijoihin, mikä vaikuttaa joskus huomattavasti maataloustuotteiden hintoihin;
- L. katsoo, että finanssitalouden korostuminen maailmantaloudessa ja tähän liittyvä keinottelu saattavat vaikuttaa maatalousmarkkinoihin ja lisätä niiden epävakautta ja hintojen epätasapainoa, kun maatalousperäisiä raaka-aineita käytetään yksinomaan rahoitusomaisuutena; toteaa, että kuten vuoden 2008 hirvittävät nälkämellakat osoittivat, tämä finanssitalouden liiallinen korostuminen voi olla tuhoisaa ja eettisesti tuomittavaa, jos se uhkaa maailman huonoimmin ravittujen ja köyhimpien väestöryhmien elintarviketurvaa;
- M. ottaa huomioon, että Euroopan unionin vastuulla on edistää elintarviketurvaa Euroopassa ja parantaa eurooppalaisten viljelijöiden ja puutarhayrittäjien kilpailuasemaa maailmanmarkkinoilla;
- N. ottaa huomioon, että maatalousala ja maatalouselintarvikeala ovat tärkeitä EU:n talouden kannalta ja että ne voivat edistää kestävästä kasvusta;
- O. ottaa huomioon, että hintojen epävakaus luo paljon epävarmuutta tuottajien ja kuluttajien keskuuteen, kun tuottajat kokevat tulonsa, investointikapasiteettinsa ja siten

toimintansa pitkän aikavälin kannattavuuden uhatuiksi hintojen ollessa alhaiset, ja elintarvikkeiden korkeat hinnat puolestaan saattavat heikentää kuluttajien mahdollisuutta hankkia elintarvikkeita ja perushyödykkeitä, mikä johtaa kriisitilanteisiin;

- P. ottaa huomioon, että hintojen epävakaas on vahingollista maatalousalalle ja maatalouselintarvikealalle, haittaa investointeja, kasvua ja työllisyyttä alueilla ja voi myös haitata vakavasti kuluttajien elintarvikkeiden saantia, elintarviketurvaa ja YMP:n asianmukaista toimintaa;
- Q. toteaa, että hintojen epävakaas vaikuttaa viljelijöiden kykyyn investoida ja luoda työpaikkoja, mikä ei ole kannustavaa nykyaikaistamisen, innovoinnin, nuorten viljelijöiden ja sukupolvenvaihdon kannalta;
- R. ottaa huomioon, että korkealaatuisen ruoan lähteenä toimiva kestävä maatalous voidaan varmistaa vain, jos viljelijöiden saamat tuottajahinnat ovat riittävät ja kattavat kaikki kestävä tuotannon kustannukset;
- S. ottaa huomioon, että ”digitaalisen vallankumouksen” yhteydessä Euroopan markkinoiden suurempi avoimuus ja oikea-aikainen tiedonsaanti muiden välineiden ohella voivat osaltaan rajoittaa markkinoiden ja hintojen epävakautta, kun talouden toimijat saavat paremmin ja objektiivisempaa tietoa maatalousmarkkinoiden kehityksestä, auttaa suojaamaan paremmin viljelijöiden tuloja ja toimia vastapainona maatalousmarkkinoilla tapahtuvalle keinottelulle;
- T. ottaa huomioon, että vuonna 2013 uudistettu YMP sisältää maaseudun kehittämissä politiikan mukaiset riskienhallintavälineet ja että ainoastaan 2 prosenttia toisen pilarin talousarviosta ja 0,4 prosenttia YMP:n talousarviosta käytetään nykyään näihin välineisiin;

Nykytilanne ja tavoitteet

1. katsoo, että viljelijät joutuvat kokemaan yhä enemmän hintojen epävakautta useiden eri syiden, kuten maatalousmarkkinoiden epävakauden ja epätäydellisyyden, maatalousmarkkinoiden globaalistumisen ja monimutkaisuuden, ilmaston oikullisuudesta johtuvan tarjonnan lisääntyvän vaihtelun, terveysriskien lisääntymisen ja hauraan elintarviketasapainon vuoksi;
2. katsoo, että on tarpeen toteuttaa entistä tehokkaampaa ja johdonmukaisempaa kohdennettuja EU:n ja kansallisen tason välineitä sisältävää politiikkaa, jotta voidaan varmistaa monitoiminnallinen ja kestävä maataloustuotanto sekä oikeudenmukaiset ja kannattavat hinnat kaikkialla unionissa, lieventämällä hintojen epävakaudelle eniten altistuviin toimijoihin kohdistuvia kielteisiä vaikutuksia;
3. toteaa, että hintojen epävakaas ei näy samalla tavalla kaikilla maatalouden aloilla ja että julkisen politiikan välineitä tai asianomaisten toimijoiden lievennysstrategioita on hienosäädettävä kunkin alan sekä viljelijöiden todellisten, tämänhetkisten ja tulevien riskien mukaan;
4. toteaa, että vaikka Euroopan unioni vähentää maatalouteen kohdistamaansa strategista tukea, sen kilpailijat maailmanmarkkinoilla, kuten erityisesti Yhdysvallat, Brasilia ja Kiina, myöntävät huomattavia ja entistä suurempia määriä julkisia varoja uusien

- riskipolitiikkamallien kehittämiseen ja välineisiin, joilla ne suojelevat viljelijöitään hintojen epävakauden vaikutuksilta;
5. korostaa, että Euroopan unioni on ainoa maatalouden toimija, jonka maatalouspolitiikka perustuu tuotannosta irrotettuun tukeen ja joka on samalla purkanut strategista tukeaan maataloudelle vuosien varrella;
 6. panee merkille, että vuoden 2014 maatalouslaissaan Yhdysvallat on kehittänyt erityisiä vakuutusopimuksia maatalouden eri aloille;
 7. korostaa, että YMP on kehittynyt jatkuvasti viime vuosikymmeninä ja että sen tärkeimmät tavoitteet, eli kohtuullisen elintason varmistaminen viljelijöille sekä kohtuuhintaisten elintarvikkeiden tarjoaminen kuluttajille vakaasti ja turvallisesti, ovat edelleen päteviä;
 8. korostaa tässä yhteydessä sitä, että unionin yhteinen politiikka on erittäin tärkeä alalle, joka on vastuussa ruokaturvasta ja elintarviketurvallisuudesta ja jonka rooli luonnonvarojen käytössä sekä maaseutualueiden kestävässä talous- ja ympäristökehityksessä on keskeinen;
 9. korostaa, että on tärkeää hyödyntää YMP:n ja EU:n muiden toimintapolitiikkojen välisiä synergioita;
 10. panee merkille, että YMP:n viimeaikaisten uudistusten yhteydessä suora tuki on lähes täysin irrotettu tuotannosta, suorien tukien lähentämisprosessia on jatkettu ja yhteiskunnalliset ja erityisesti ympäristöön liittyvät huolenaiheet on otettu entistä paremmin huomioon;
 11. panee huolestuneena merkille erityisesti yhteiseen markkinajärjestelyn (YMJ) piiriin kuuluvia toimia varten tarkoitettujen YMP:n talousarviomäärärahojen vähentymisen vuosien aikana, mikä antaa mahdollisuuden YMP:n uudelleenkansallistamiseen ja heikentää oikeudenmukaisia ja yhdenvertaisia toimintaedellytyksiä EU:n sisämarkkinoilla;
 12. korostaa, että EU:n maanviljelijöiden keskimääräiset vuositulot ovat viime vuosikymmenen aikana polkeneet paikallaan tai jopa pienentyneet, kun taas tuotantokustannukset ovat jatkuvasti nousseet, minkä seurauksena tilojen määrä on vähentynyt merkittävästi ja maaseutualueita uhkaa monien työpaikkojen menettäminen;
 13. katsoo, että komission olisi käytettävä kaikkea käytössään olevaa taloudellista liikkumavaraa yhden yhteisen markkinajärjestelyn puitteissa;
 14. pitää valitettavana, että hintojen epävakauden kielteisten vaikutusten vähentämiseen ja markkinahäiriöiden hallitsemiseen tarkoitettujen yhden yhteisen markkinajärjestelyn välineiden käyttöönotto on ollut hyvin hidasta;
 15. korostaa, että suurin osa riskienhallintavälineistä, keskinäisistä rahastoista ja maaseudun kehittämisohjelmista myönnettyistä tulojen vakauttamisvälineistä ja vakuutusvälineistä pannaan täytäntöön epätasaisesti ja niiden määrärahat ovat rajalliset;
 16. suosittaa siksi tehostamaan nykyisiä toisen pilarin mukaisia toimenpiteitä, jotta voidaan parantaa Euroopan maatalouden kilpailukykyä ja ottaa tuottajajärjestöt tiiviisti mukaan täytäntöönpanoprosessiin;

17. kehottaa komissiota tekemään perusteellisen analyysin YMP:n toisessa pilarissa esitettyjen välineiden vähäisen käytön ja yhden yhteisen markkinajärjestelyn epätydyttävän täytäntöönpanon syistä, jotta asiaa koskevia säännöksiä voidaan tarkastella uudelleen sen mukaisesti;
18. korostaa, että on tärkeää säilyttää nykyisen YMP:n mukaiset tuotannosta irrotetut suorat tuet yhdessä yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän kanssa, koska ne ovat korvaus julkisista palveluista sekä tärkeä tekijä viljelijöiden tulojen varmistamisen ja heidän taloutensa vakauden säilyttämisen kannalta;
19. korostaa kuitenkin, että nykyisessä YMP:ssä, josta puuttuvat herkästi reagoivat ja tehokkaat välineet, ei ole puututtu riittävästi maatalousmarkkinoilla havaittavaan entistä suurempaan epävakauteen eikä annettu viljelijöiden vastata markkinasignaaleihin tai kehittää ratkaisuja hintojen muutoksista selviämiseksi;
20. kehottaa komissiota toteuttamaan pikaisesti toimia, joilla tuetaan maatalousalaa syrjäisimmillä alueilla, vuoristoalueilla ja heikommassa asemassa olevilla alueilla, joilla tuotantoon, sadonkorjuuseen ja tuotteiden markkinointiin niiden tuotantoalueiden ulkopuolella liittyvät kustannukset ovat paljon korkeammat kuin muilla alueilla, ja laatimaan erityisiä indikaattoreita turvaverkkotoimien käyttöön ottamiseksi näiden alueiden maatalousmarkkinoilla;
21. katsoo, että EU:n elintarvikeomavaraisuus ja elintarviketurva sekä kansalaisten tarpeet tyydyttävän kilpailukykyisen ja kestäväen maatalousalan kehittäminen kaikkialle unioniin on säilytettävä strategisina tavoitteina tulevassa YMP:ssä ja että samalla on varmistettava pikaisesti kohtuullinen elintaso viljelijöille;
22. katsoo, että elinkelpoista elintarviketuotantoa ei voi olla olemassa ilman eurooppalaisia viljelijöitä, jotka altistuvat jatkuvasti hintojen epävakaudelle ja ovat suuresti riippuvaisia vakaista markkinoista ja hinnoista sekä riittävästä julkisesta rahoituksesta ja toimista, joilla säilytetään tilojen ja perhevilmjelmien kilpailukyky;
23. korostaa tässä yhteydessä nuorten viljelijöiden ja uusien tulokkaiden tärkeää roolia Euroopan maatalouden tulevaisuuden varmistamisessa;

Ehdotukset

Maatalousalojen järjestäytyminen ja sopimussuhteinen toiminta

24. katsoo, että alkutuottajat ovat elintarvikeketjun heikoin lenkki, erityisesti kun otetaan huomioon suuri ja entistä keskittyneempi unionin ja kansallisen tason vähittäiskauppasektori, ja että heillä on oltava mahdollisuus ryhmittä ja muodostaa osuuskuntia, tuottajajärjestöjä, omia yhdistyksiä tai toimialakohtaisia organisaatioita;
25. pyytää komissiota helpottamaan sopimussuhteista toimintaa mukauttamalla Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 42 artiklan mukaisesti EU:n kilpailupolitiikkaa maatalousalan erityistarpeita vastaavaksi siten, että sillä on yhdenmukaiset säännöt ja se pannaan täytäntöön kaikissa jäsenvaltioissa; katsoo, että YMP:n tavoitteiden on edelleen oltava ensisijaisia kilpailusääntöihin nähden ja että kaikkien aloitteiden, joilla kilpailulainsäädäntöä mukautetaan paremmin maatalousalan erityispiirteitä vastaavaksi, olisi perustuttava yhteistä markkinajärjestelyä koskevaan asetukseen;

26. korostaa, että tuottajien neuvotteluvoimaa on lisättävä elintarvikeketjussa vakiomuotoisilla, avoimilla, tasapainoisilla ja kollektiivisesti neuvotelluilla sopimuksilla, jotta viljelijät saavuttavat aseman, jossa he voivat torjua hyvän kauppataivan vastaisia käytäntöjä, edistää kilpailukykyään, parantaa tulojensa vakautta, muodostaa lisäarvoa ja investoida innovointiin;
27. pyytää komissiota laatimaan EU:n lainsäädäntökehityksen, jolla elintarvikeketjussa kielletään hyvän kauppataivan vastaiset käytännöt, jotka voivat aiheuttaa hintojen epävakautta maatalousmarkkinoilla;
28. korostaa, että sopimusten voimassaoloajan olisi riittävän pitkä ja niissä olisi vahvistettava hinnat, maksukaudet ja muut maataloustuotteiden toimitusehdot;
29. katsoo, että maatalouden eri aloilla viljelijöiden olisi voitava neuvotella sopimusehdoista kollektiivisesti sellaisten tuottajaorganisaatioiden välityksellä, joiden koko vastaa niiden teollisuus- tai jakeluryhmittymien kokoa, joiden kanssa ne neuvottelevat;
30. panee merkille, että pitkän aikavälin integroitujen hankintaverkkosopimusten, termiinisopimusten ja kiinteällä liikkumavaralla tehtyjen sopimusten mahdollisuudet sekä tuotantokustannuksia heijastavan hintojen lukitsemismahdollisuus tietyn ajanjaksoksi voivat tarjota maanviljelijöille keinon, jonka avulla he voivat hallita hintavaihteluiden vaikutuksia heidän tuottomarginaaleihinsa;
31. katsoo, että sopimussuhteissa olisi voitava hyödyntää uusia välineitä ja että sopimukseen liittyviä sovittelutyökaluja olisi myös oltava saatavilla;
32. toteaa, että maatalousalojen järjestäytyminen edistää luottamuksen ja vuoropuhelun ilmapiiriä eri toimijoiden välillä (tuottajat, jalostajat ja jakelijat) ja mahdollistaa lisäarvon luominen sellaisten yhteisten toimien avulla, jotka auttavat viljelijöitä ymmärtämään paremmin markkinoita ja tuotantoa, edistämään hyviä käytäntöjä ja markkinoiden avoimuutta, ennakoimaan tuotantomahdollisuuksia, parantamaan tarjonnan hallintaa ja laatimaan unionin sääntelyn kanssa yhteensopivia vakiosopimuksia;
33. kehottaa komissiota edistämään sitä, että EU:n tason toimialakohtaiset organisaatiot voivat yhdessä puolustaa tuottajien etuja aloilla, jotka suuntautuvat eniten rajat ylittävälle markkinoille, kuten hedelmä- ja vihannesalalla;
34. panee merkille eurooppalaisten osuuskuntien toimet, joiden avulla ne ovat saattaneet tuottajia yhteen ja auttaneet parantamaan heidän asemaansa arvoketjussa, ja katsoo, että heitä on kannustettava toimimaan entistä merkittävämmässä roolissa maatalousaloilla ja lieventämään näin markkinoiden liiallisen epävakauden vaikutuksia;

Riskienhallintavälineet

35. suosittelee kehittämään edelleen ilmasto- ja terveystarvikkeiden sekä taloudellisten riskien hallintavälineitä ja etenkin erityyppisiä maataloustuotannon riskivakuutuksia, tulojen vakauttamisvälineitä, yksilöllisiä tarjontamekanismeja ja keskinäisiä rahastoja markkinasuuntautuneessa YMP:ssä, jotta voidaan rajoittaa hintojen epävakautta ja edistää eteenpäin suuntautuvaa tilanhoitoa;

36. kehottaa komissiota edistämään parhaiden käytäntöjen vaihtoa jäsenvaltioiden välillä ja kehittämään uusia välineitä, jotka eivät ole ainoastaan oikeudenmukaisia, tehokkaita ja nopeasti reagoivia vaan myös viljelijöiden kannalta kohtuuhintaisia ja helposti saatavia, jotta voidaan ehkäistä ja hallita hintojen epävakautteen liittyviä riskejä ja luoda näin perusta YMP:n tulevista uudistuksista käytävälle keskustelulle;
37. korostaa, että tällaisille suorien tukien mukana tuleville välineille on myönnettävä riittävät resurssit, jotta voidaan lisätä maatalouden kestävyttä ja vähentää kriisien jälkikäiteishallinnan tarvetta;
38. katsoo, että alakohtaisesti hallinnoituilla viljelijöiden aloitteesta perustetuilla keskinäisillä rahastoilla voidaan vakauttaa viljelijöiden tuloja jossain määrin, koska heidän tuotteidensa voittomarginaalit vaihtelevat;
39. katsoo lisäksi, että kyseisillä keskinäisillä rahastoilla ei pitäisi korvata unionin tarjoamaa tukea eikä niitä pitäisi yhdistää kansalliseen tukeen;
40. kehottaa myös komissiota tekemään aloitteita tarjoamalla kannustimia tällaisten rahastojen perustamiseksi ja varmistamaan samalla, että kaikki tulevat riskienhallintajärjestelyt noudattavat ja tarvittaessa täydentävät jäsenvaltioiden kansallisella tasolla hyväksymiä vakuutusjärjestelmiä;
41. katsoo, että hintojen epävakautta voidaan hallita myös kansallisella tasolla, ja kehottaa jäsenvaltioita ottamaan huomioon markkinoiden epävakauden niiden verotussäännöissä antamalla viljelijöille mahdollisuuden luoda yksilöllisiä tarjontamekanismeja, jotka voisivat olla verovapaita;
42. katsoo, että taloudellisesti markkinoiden heikoimmassa asemassa olevia toimijoita ovat erityisesti viljelijät, jotka ovat investoineet tilojensa kehittämiseen;
43. katsoo lisäksi, että olisi otettava käyttöön kassavirtojen tehokkaan tukemisen tai varasäästöjärjestelmän kaltaisia YMP:n mukaisia välineitä, joiden avulla vältetään häiritsemästä investointien dynamiikkaa;
44. korostaa, että tiloilla on varaa innovoida vain, jos pääomakustannukset ovat alhaiset ja saatavilla on jonkin verran likviditeettiä; painottaa tässä suhteessa, että vakaat tulot ovat yksi viljelijöiden luotonsaannin ehto;
45. toteaa, että pankkialan roolilla ja toimilla on välitön vaikutus tuottajiin ja että tilojen kasvava velkaantuminen on alalle lisärasitus hintojen ollessa epävakaut;
46. korostaa, että on tärkeää, että viljelijöille tiedotetaan entistä paremmin maaseudun talouden tukemiseen ja kehittämiseen liittyvästä Euroopan investointipankin keskeisestä roolista ja siitä, kuinka he voivat hyötyä innovatiivisista rahoitusvälineistä;
47. katsoo, että tilojen nykyaikaistamista, kestävyttä ja kilpailukykyä koskevia entistä parempia tietoja on asetettava viljelijöiden ja viljelijäjärjestöjen saataville ja että samalla on järjestettävä riskienhallintaa, markkinatietoja, tuottomarginaaleja ja epävakautta käsitteleviä koulutustilaisuuksia;
48. kehottaa komissiota laatimaan tiiviissä yhteistyössä kansallisten viranomaisten ja viljelijäryhmien kanssa suunnitelman tietoisuuden lisäämiseksi toisen pilarin ja yhden yhteisen markkinajärjestelyn mukaisesti käytettävissä olevista riskienhallintavälineistä;

49. kehottaa jäsenvaltioita ja paikallisviranomaisia lujittamaan edellä mainittuja näkökohtia tarjoamissaan maatalousalan koulutusohjelmissa ja ammatillisessa koulutuksessa;
50. katsoo, että yksi keino markkinoiden vakauttamiseksi ja hintojen epävakauden vähentämiseksi on varmistaa entistä parempi kysynnän ja tarjonnan välinen tasapaino;

Maatalousmarkkinoiden ja -hintojen seurantakeskukset

51. katsoo, että maatalousmarkkinoiden on oltava avoimia, mikä voidaan periaatteessa saada aikaan siten, että hintoja ja kustannuksia koskevat olemassa olevat tiedot julkaistaan entistä nopeammin sekä tuotannosta jakeluun ulottuvan toimitusketjun kaikkien sidosryhmien kannalta helppokäyttöisellä ja hyödyllisellä tavalla, mikä rajoittaa hinnoilla keinottelua ja hintojen epävakautta;
52. toteaa kuitenkin, että hintojen avoimuus ei itsessään paranna maanviljelijöiden kestävyyttä hintojen epävakautta vastaan tai ratkaise markkinajärjestelyjen rakenteellisia puutteita, kuten kysynnän ja tarjonnan välistä epätasapainoa;
53. kannustaa laatimaan Euroopasta kartan, jossa esitetään tosiaikaisesti markkinoilla olevien maataloustuotteiden saatavuus;
54. suhtautuu myönteisesti siihen, että täydentäviä markkinoiden seurantavälineitä ulotetaan muille aloille;
55. korostaa, että viljelijöille on merkittävää etua hinnanmuodostuksen, hintakehityksen ja tarjonnan kehityksen tuntemuksesta, kun he neuvottelevat sopimuksista muiden sidosryhmien kanssa;
56. suosittelee, että perustetaan koko ketjun tuottajahinnasta lopulliseen myyntihintaan kattavia eurooppalaisia maataloustuotteiden hintaseurantakeskuksia, jotta maatalousmarkkinoita voidaan analysoida kaiken aikaa lohkokokohtaisesti;
57. suosittelee, että talouden toimijat otetaan mukaan, kun ajantasaisia ja tarkoituksenmukaisia tietoja kehityksestä sekä lyhyen ja pitkän aikavälin ennusteita julkaistaan kuukauden ja kahden kuukauden välein asianomaisen alan erityistarpeita vastaavasti;
58. kehottaa komissiota myöntämään seurantakeskuksille tarvittavat resurssit, jotta ne voivat antaa pikemminkin suosituksia kuin pelkästään seurata häiriöitä;

Kriisien ehkäisy- ja hallintavälineet

59. katsoo, että YMP:n perinteiset kriisinhallintavälineet (julkiset interventio-ostot ja yksityinen varastointi) eivät globaalissa taloudessa ole enää riittävän tehokkaita;
60. kehottaa komissiota sen vuoksi kehittämään yhdistettäviä tai täydentäviä julkisen ja yksityisen sektorin välineitä sekä räätälöityjä ja sitovia varhaisvaroitusmekanismeja, jotta voidaan varmistaa markkinoiden moitteeton toiminta ja torjua markkinakriisejä;
61. katsoo, että komission olisi käytettävä kaikkia sen käytettävissä jo olevia yhden yhteisen markkinajärjestelyn mukaisia välineitä kriisien torjumiseksi;

62. pitää valitettavana kriisivarauksen vähäistä käyttöä, mikä johtuu pääasiassa varainhoitosäännöistä ja erityisesti talousarvion vuotuisuutta koskevasta säännöstä sekä varauksen vapauttamista koskevasta komission harkintavallasta;
63. kehottaa sen vuoksi ottamaan käyttöön YMP:n talousarvion ulkopuolisen kriisivarauksen ja käyttämään sitä kriisinhallintavälineiden rahoituslähteenä;
64. toteaa, että suhdanteita tasoittavat toimenpiteet kriisien ehkäisyä ja hallintaa koskevinä välineinä yhdessä riskienhallinnan välineiden kanssa ovat toimia, joiden avulla EU voi puuttua maatalousmarkkinoihin ylivoimaisen esteen muodostavien kriisien yhteydessä välttääkseen huomattavat hinnanalennukset;
65. kehottaa komissiota tekemään tutkimuksen siitä, miten voidaan kehittää mekanismeja, joilla ehkäistään ja torjutaan hintojen epävakaudesta johtuvia kriisejä käyttämällä suhdanteita tasoittavia tukia, ja lisäämään vuotuisten talousarvioiden joustavuutta monivuotisen rahoituskehysten puitteissa, jotta voidaan ottaa huomioon suhdanteita tasoittava tuki;

o

o o

66. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.